

5513

ועדה החקירה - 19.2.74
ישיבה צ"ז - אחה"צ

הערך אלון-משנה ז.אלזון

אג

ז.אלזון. נולדתי בחל-אכיב ב-1928. גמרתי בית-ספר עממי, אחרי זה יגאתי להכשרה צעירה כקכוץ עין-חרוד וטכסילמתי סית-ספר תיכון. זאת הייתה הכשרה עם לימודים ומשם התגייסתי לפלמ"ח. במלחמת השחרור אני נפגשתי אחה בהיותי בפלמ"ח בשרות סדיר, כמוגדר היום. במלחמת השחרור היה בפלמח בחטיבת הראל כתפקיד של קצין חבלה ולחמתי כאן ירושלים. אחרי זה, בחום המלחמה, התגייסתי לקבע והמשכתי כמיוגוע חבלה, עד אשר הגעתי לתפקיד מפקד בית-ספר לחבלנים. זה היה בג'ליל, משם הועברתי להנדסה, ל-כה"ד 14 כי סדור חבלה שלנו היה לו נסיון יותר גדול מאשר סדור החבלה של בית ספר להנדסה. הייתי איש החי"ר היחיד בבית ספר להנדסה.

מאחר וריתי עבתי איש חי"ר, הסטלול שלי היה לצאת לקורס מג"דים דאז. בשנת 54 יצאתי לקורס מג"דים ובקורס מג"דים השתדכתי לאמ"ן, שם היו כמה אנשי חמ"ן ששיכנעו אותי לעזוב את החלק הזה של חי"ר-הנדסה ולעבור לחיל מודיעין.

בחמ"ן עבדתי במספר יחידות, ביניהן יחידות מבצעות שהן היום לא בחמ"ן, כמו 131, אבל שוב נסקתי בנושא החבלה. אחרי זה נסעתי ללמוד בירושלים, לחרתי ערבית ומודיעין, טטעס בית ספר למודיעין של חיל מודיעין. זה היה בדרך שמונה חדשים למודים, ועברתי לתפקידי איסוף באמ"ן. שם המשכתי והייתי ביחידה 154 סגן מפקד, עד ליציאתי לפנ"מ בטנת 1958. שנה הייתי בפנ"מ. אחר כך הייתי שנה קצין אג"ם בחטיבה 11 זו הייתה שנה של "רותם" עם תעסוקה מבצעית. חטיבה 11 מילואים. ניותר מאוחר קבלתי את גוש סגן, זה הגוש שהיה אחראי מקרם שלום עד נהל-אז בכל נושא הבטחון השוטף. זה הגוש הפעיל ביותר. הייתי טט טנחיס ימים. יצאתי שניה ללימודים והשלמתי אז הועדה פורמלית שלא הייתה לי, באכסטרנים הועדה בברות, ואז החזירו אותי חזרה לאמ"ן וקבלתי את ענף בטחון שדה.

בענף הזה שרתתי עד חום מלחמת ששת-הימים והייתי אתו במלחמה.

ועדת החקירה - 19.2.74
 ישיבה צ"ז - אחת"צ
 העד אלוף-משנה א. אלזון

אב

משט, הועברתי להיות עוזר דובר צהל, שקראו לו רמ"ח
 בטחון והסברה. המבנה היה טובה מהיום, היה לו חפקיד כגול, גם בטחון וגם
 הסברה. תחרו היו, נוסף לנכסים הרבילים, היה לו בטחון וגם ענף נספחים שבאיים.
 הייתי עוזר של רפי אפרת ז"ל בכל הקופת מלחמת ההתשה, כשנתיים.
 עם ההחלטה להקים את המחלקה החזירו אותי חזרה, ושם
 קבלתי דרגת אלוף-משנה. עם ההחלטה להקים את מחלקת בטחון שדה כמחלקת עצמאית
 בפברואר 1970 הוחזרתי וקבלתי ובניתי את מחלקת בטחון שדה דהיום.

אז נעשית לראש המחלקה?

יו"ר אגרנט.

כן.

א. אלזון

מה אונה יכל לספר לנו על מצב בטחון שדה בימים שלפני
 המלחמה ובתקופת הנלחמה? קדם, חספר על התקופת שלפני המלחמה.

יו"ר אגרנט.

מה חפקידי המחלקה הזאת כשהל?

לנדוי

חנקיד המחלקה הזאת הוא למנוע מהאויב השגת אינפורמציה
 בלתי רצויה לנו, ואם אין מנוס ואינפורמציה כזאת מגיעה

א. אלזון.

אליו - לנסוח לטטטש אותה עם ידי ביטול שהימנוחה, או אם אין אפשרות לשנוע
 ידיעה צבאית - לעשות הונאה.

ככמה מליט אסכיר את מבנה המחלקה. הענף הבכיר אצלי, זה

ענף הטניעה, זה הענף האג"מי והוא קשור בכל החכניות האופרטיביות של צהל.

ועדת החקירה - 19.2.74

יטיבה צ"ז - אחה"צ

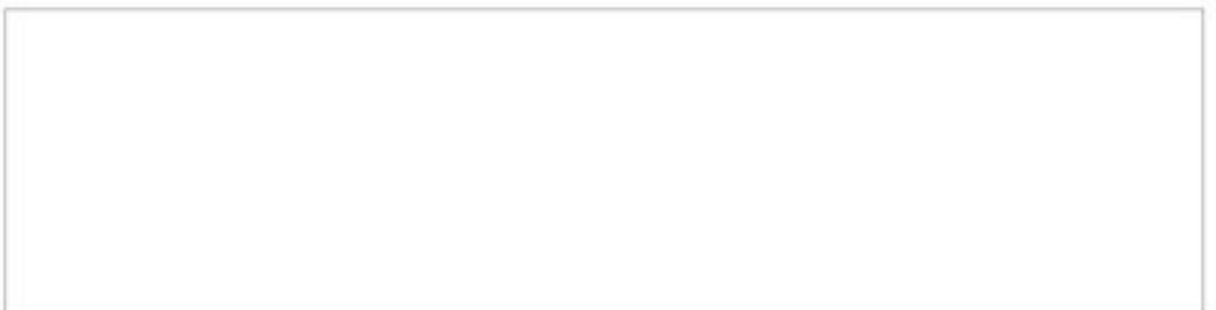
הערך אלוף משנה א. אלזון

אב

הוא קשור עם ההולקים האג"סיים של צהל, ומתפקידו להוציא את הנחיות הכטחון לכל
 מכצע ומכצע, הן אגטי ע"י אג"ס, הן אפסנאי והן הדרכתו, ז"א אט הולך להיות
 חרגיל - אנחנו בפנים, מוציאים הנחיות לחרגיל. אולי אני אדגים היה חרגיל נחיתה.
 קראו לו חרגיל מרקוק, בו צהל רצה לבחון קונצפציה איך הוא שחרבל נחיתה.
 אז אנחנו השפענו היכן יהיה מקום החרגיל.

לאור הנתונים, שקשה לעטות כטחון עם יהודים, אנחנו
 משתמשים הרבה בהונאה, ויש לנו בזה הצלחה רבה. אנחנו עוטים בכל מקרה שאנחנו
 לא יכולים לסנוע אינפורמציה - ורבים המקריט - אנחנו טשטדלים שהאינפורמציה
 שחביע, או שהיא לא תחיה מדויקת, או שהיא חטעה אוחו, או שחחרום לנו אותה מדיניות
 שנקבעה.

אחרי יע

דססה: יע.

ועדה החקירה, 19.2.74

ישיבה צ"ז, אחרי הצהרים

5516

אל"ם א. אלזון, עד

אלזון: במלחמת יום כפור הם העריכו בין ב- 1700 - 1800 סנקים, לנו היה ענין להגיע ל- 2400, אבל התהליך

הזה לא נעשה בין יום. (פרופ' ירין מבקש לחזור על המשפט האחרון), כיום- הכפורים להערכתם, ויש לי אימות מוועידות המודיעין שהיו לי לפני, ומסמכי שלל שמצאתי אחרי, שהם ראו בין 1700 בין 1800 סנקים, וזה אגב המספר שאנחנו בכל צורות האינפורמציה פרט לגלויים, הזרמנו אותה. בכלל בצה"ל, לא לגבי

זירה מסוימת.

אגרנט:אלזון:

י. ירין: אחת אולי יכול להגיד לי מה הכוונה היתה כשנתת מספר 1800 - 1700 סנקים, שה כמעט סתקרב למספר הסנקים שלנו, אם כי קצת פחות מאיתנו,

אל"ם אלזון: הכוונה היתה להגיע ל-2400. עכשיו פה אני נכנס לשתי אסכולות, אסכולה אחת בצה"ל שאמרה, אל תיתן את האמת, תן פחות, בטנקים, נפתיע אותם עם 300 - 400, עד שהנושא עלה אצל שר הבטחון, ושר הבטחון אפר לא, אני מתנגד לתפיסה הזו, אני מורה אחכם לתת 2400 סנקים.

5517

ועדת החקירה, 19.2.74

ישיבה צ"ז, אחרי הצהריים

אל"ם א. אלזון

אלזון: עכשיו, התהליך הזה אי אפשר לשלוף אותו (בטונח צבאי) מיד. כשביל שהוא יקלוט שאני קבלתי יותר מ-2000 סנקים אני צריך גט להסכיר מאיפה. אז אני יכול להגיד, היה רכש. כדי שזה יתפרסם, בינתיים קרה לי דבר גוראי, אני לא יודע אם אתם עקבתם, נעלם לנו ה-א.י.מ.א.י.קס. הסנק מסוג א.י.א.מ.א.י.קס - אנחנו סכרנו - אז אני צריך הייתי למנוע, כי זה מה שקרה לנו, 200 סנקים ירדו מהסדר"ג. עכשיו, שרמנים רבים הלכו לתחתים מתנייעים, להסכה, אז אנחנו רצנו בכל העולם, אפילו שלא רצינו, ביוזמה שלנו וגרמנו לידי כך כאילו אנחנו קונים כמות גדולה של שרמנים.

אגרנט: מה קרה עם השרמנים ?

אלזון: השרמנים עברו הסכה וירדו מסד"כ הסנקים והפכו להיות סנקים מתנייעים. תחתים מתנייעים.

ידין: חסלה לי רגע אחד, כבר פעם שנייה אמרת את זה, אבל הפעם אמרת את זה כצורה כוללת. שר הבטחון אמר לכם, איך שר הבטחון אומר לכם ?

אלזון: אני במקרה הייתי נוכח באותה ישיבה, במקרה, זאח פעם ראשונה שהייתי נוכח,

ידין: באיזה ישיבה ?

אלזון: זה היה בערך היה לפני שנה,

ידין: באיזה ישיבה בישיבת מטה ?

אלזון: לא. הנושא היה אשור הכניית ההוצאה הכסיסית.

ידין: איפה הייתה הישיבה ?

אלזון: הישיבה הייתה, ראש אמ"ג העביר להמסכל, והרמטכ"ל

העביר לשר הבטחון, לצורך זה אני נקראתי,

וצריך היה להסכיר, באתי, היה עוזרו של אלוף יריב (זה היה כימי יריב)

5518

ועדת החקירה, 19.2.74

ישיבה צ"ז, אחרי הצהריים

עד: אל"ם א. אלזון

ידין: למי צריך היה להסביר? לשר הבטחון?

אלזון: כן. ואז החלט באותה ישיבה, שזו הקונספציה מבחינת ההונאה, לא להציג פחות סנקים מאשר יש לנו, אלא יותר מאשר יש לנו. אנחנו, זה תהליך שלא ניתן תוך יום, ולא תוך שנה, אלא לא ישונה, היה לו תמונה אז, הוא ידע אז על 1200 סנקים. הוא ידע כערך תהליך של סכום מלחמת ששת הימים. ולהקפיץ אותו ל- 1700 זה תהליך הדרגתי שאני יוצר עכשיו כל פעם, דואג ל^{לפני}כמכוון, דרך כל מיני סוכנויות,

ידין: סתי היתה הישיבה הזאת?

אלזון: אני מניח שהישיבה היתה לפני שנתיים.

ידין 4: לא לקח לך יותר זמן להונות מאשר לרכוש סנקים?

אלזון: אני יכול להגיד - אם עקבת אחרי זה במלחמת ששת הימים - כי במלחמת יום הכיפורים זה היה החליף

המהיר ביותר שאפשר היה להשיג.

ידין: לא, אני אומר להגיע אחרי שנתיים בסך הכל 1700 סנקים...

א. אלזון: 1,200. 400 סנקים לזמין - ובאותו זמן רכשת רק 200 - זה קשה מאד. אני לא נכנס לפרטים; אני צריך

סנק סדרני, אבל ניתן להסביר מה היו הכוונות שלנו. שמעתם על סנק שנקרא "צברה". את השם זנחנו - אין סנק "צברה", זה "מרכה", זה הסנק ששליק פיתח אותו, וזה כלי שנמצא באחריהנו - אף אחד איננו יודע כמה יש. היתה לנו כוונה לעלות על הסוס הזה שנקרא "צברה", אבל זה תהליך שלוקח זמן. אנחנו כחלט ראינו הישג כשנה להעלות 400 סנקים. זה הישג גדול מאד.

ידין: זה הישג. השאלה שלי היתה פרובוקטיבית.

א. אלזון:

ואני רק הזכרתי טנקים. אבל אני צריך גם
לשמור אותו בשכיל מטוסים - ומטוסים מסוג מטוסים,

כאשר הצרפתים הפסיקו לספק לנו. מצד שני, כגלל מיגבלות המליאה, אסור לי
להזכיר שהתעשייה האווירית מייצרת את ה"נשרים". אז, איך לעשות? - הרכה,
ולא אמריקני - זה קצת קשה. אז אנו רומזים: אולי דרום אמריקה? אולי
[] שלחה, כי יש להם את המיראז'ים, אולי [] שלחה -

והשארנו אותם בכל מיני דילמות. בכל אופן, זו הייתה מלחמת מפתות, שאני
יכול בו להוכיח אותה בקונפוטאציה מדוייקת; כל פעם שהיתה ועידת שירותי
המדועין שלהם, החמנה שאני צייתי להציג אותה הושגה,

הער: אל"ם א. אלזון

יריג: חסלה לי, יש לי עוד שאלה בענין זה המעניינת

אוחי. קביעת קונצפציות של הונאה - מאז הפגישה

הזאת עם שר הבטחון, האם היו עוד פגישות לקונצפציות - לא על פרטים, על

קונצפציות?

א. אלזון: היו, רק עידכון - לקראת שנת העבודה, אבל לא

היה ענין של קונצפציות. במלחמה הפעלנו - מיר

ביום השני של המלחמה - הונאה קשר, ובהצלחה רבה.

אני מכין שזה תפקיד אחר של הונאה.

הירג:

הוא משתלב בין מניעה לכין הונאה. אי אפשר,

א. אלזון:

אם אחת רוצה להרגל חסיכה סנקים כצליחה - סוכרתיים

לפתוח מכשיר קשר. אני סוכרתי לתת לאויב איזה שהוא צירוף על מה שעשיתי

שם; הצירוף ההגיוני הוא הונאה.

דוגמה שניה - אנחנו חספנו (ופה אני יכול

לומר זאת) את חספת הקצינים הסורים. אני הייתי צריך להבטיח

את האינפורמציה איך חספתי אותם.

זאת אומרת, אם אני רוצה להסתיר משהו חשוב, אני מפעמים מוכר דבר שהוא

פחות חשוב או בכלל לא חשוב - העיקר לספק לו את הסקרנות למה זה היה.

זה איפוא תהליך שמהווה כלל בבטחון שדה. אם אני בא לשטח כינוס וצריך

העו: אל"ם א. אלזון

לפרוס צבא שלם, אי אפשר להסתיר את זה. להניע סנקים בכמות גדולה, כמעט כלי קשר - אי אפשר. לכן, לפחות אניג'ותן פידוק - או שאני מניע אוחס כהרבה מקומות ביחד או שאני עושה דממה אלוסיית. את זה עשינו, אגב, כהצלחה רבה במלחמת ששת הימים. הלכנו על שארם-א-שייך גם באלחוס, גם בהזמנת מזון - וזה לא פורסאָר היום, יש איזו שמורת שבע שעוד לא פורסמה - כל מלאכת ההונאה במלחמת ששת הימים, קנינו באסמרה, בארטיפיאה, אצל סוחר אלף פנות מזון בגודל כזה וכזה, שהוא יוכל לספור ולדעת שמדובר בצנחנים.

אחרי זה התחיל להתגלגל כל הנושא הזה של הורדת כוחות שאזאלי והצנחת כוחות בשארם-א-שייך. וזה היה אחרי ההחלטה של 26 במאי.

ה. לסקוב: כאיזו מירה מנענו או הצלחנו להטעה או לא הצלחנו להטעות את כל המישר המבצעי בתוך המעוזים? וכמו כן, הפעולות של בטחון שוטף של העוצבות שנמצאות מאחורי המעוזים - כך שלא יהיה בידם מידע על השיגרה, כדי שלא יוכלו להפתיע? האם ניסינו? האם הצלחנו? האם לא הצלחנו?

א. אלזון: ניסינו - ההצלחה היתה אפס.

ה. לסקוב: בגלל התצפית?

א. אלזון: בגלל הקירבה והזמן. אי אפשר להזנות אחד

שבלילה מבקר אזלי בפעוזה. אני לא יכול

לספר לו שאני יושב שם בשעה שאינני יושב שם. ולך אני יכול להגיד -

17
ש.ב.

הער: אל"ם א. אלזון

אין ערך לשדה מוקשים, ויהיה המתוחכם ביותר, אם אינני שומר עליו, ולא רק שומר עליו - אם אינני יורה עליו. הנסיונות שעשיתי - הם ידעו אותם כעבור שלושה ימים. אחר כך הם התחכמו יותר - הם באו והעמידו את הסולם וישבו (ואני יכול להדאות לכס, הבאחי את הפרסומים) - וצילמו אותנו. אני אמנם שמרתי על המעוז בצנזורה, אבל למעשה הוא "ישב" עלי במרחק של 180 מטר, עם זווית ראייה של 30 מעלות, וראה כל הנדעה שלי. הבאחי אתי את המיק.

הגעתי הנה מכלי לדעת על מה אני עוסק לרכב.

כמו כן, אמרו לי על כך רק אחמול.

ירי: זה היה בטחון שדה שלנו.

אל"ם א. אלזון: לכן, מצד אחד, אני מאושר; מצד שני, אמרתי:

יכול להיות שתעלינה פה בעיות שבהן אני יכול

לעזור. הדברים האלה מופיעים בתוך המלחמה. הוצאנו הסוגן מקורות.

למעשה, זו החסונה כפי שהם ראו את המעוזים שלנו.

ירי: היא נלקחה שלל.

א. אלזון: כן. הוצאנו אותה ישיר מהשלל. יש להם גם

מפת הקוד שלנו.

ירי: זו הגדה המזרחית, כפי שהם ראו אותה.

היו"ר: מאיזה גובה זה צולט?

3
ש.כ.ב.

ישיבה צ"ז - אחה"צ

הער: אל"מ א. אלזון

א. אלזון: זה צולם מסולם כבאים. הגובה לא היה מוגבל. אם הוא ראה שאין לו זווית ראייה, היה מגביה את המצלמה. כך, במשך שלוש שנים - לפחות שלוש השנים האחרונות - הם צילמו את כל המעוזים שלנו. הייתה להם אינפורמציה לא רגילה. כרגע שאנחנו החלטנו לדלל את הקו, המעוז הפסיק להיות בעל־ערך.

יריין: אלה מסמכי שלל, אבל האם ידעתם על כך מקודם?

א. אלזון: אי אפשר להגיד שלא דווח על כך. אמרו לנו: הם מעמידים סולם כבאים ומצלמים. על סמך זה, למשל, הקלחי בהנחיות הצנזורה ועשיתי את עצמי שוטה. אמרתי: אמנע כניסת עונאים למעוזים - כשהוא יושב במרחק של 180 מטר עם "זום" כזה, כשאני יודע זה ערך מצלמה. לכן, אנחנו, כבטחון שדה, אישרנו ביודעין לצלמים לבקר במעוזים שלנו.

יריין: זה עדיין, נאמר, כאילו קצת בתוקף התפקיד של המחלקה הקודמת של דובר צה"ל ובטחון שדה. אני מדבר, מכחינת הודעה לאג"מ.

א. אלזון: אג"מ הודיע לי על כך. לי אין צינורות בטחון במעוז. מהמעוז, דרך צינור אג"מ, קיבלתי את הידיעה שהם מצלמים אותם.

אחרי כן רשמה א.ו.

א. אלזון: נדמה לי אפילו, אני לא אחראי, בלי נדר, נדמה לי שאפילו נעשה נסיון לראות את האפקטיביות. אמרתי להם תעלו על כלבו שלום, זה סוד גלוי, זה סוד ציבורי.

אגרנט: הם ראו כל מה טיג במעוז?

א. אלזון: כל מה שניתן לראות בזריח ראייה אלכסונית. ראו את המעוז, ראו את מספר האנשים. אבל נניח אם אי רוצה לדעת כמה אנשים ישנם במעוז, אחת יכול לספר במשך חצי שנה את כמות הרגב הנכנסת והיוצאת. זה לא הוותר אך פעם. כמה טקטים נוסעים בתערוזים.

ירי: טלח לי רגע, אחת לא הכנת את השאלה שלי. כל זה אני מכין. אם אחת קיבלה דיווח מאג"ם מבצעים שהם פעלים סולם, זאת אומרת שאג"ם מבצעים יודע שהם צופים. האם המחלקה שלכם אמר כמספר רטמי למטה הכללי, באיזשהי תקופה לפני יום הכפורים, הוצאת מספר שאג"ם צריך לדעת, או הפיקוד צריך לדעת - טקו המעוזים, מספר האנשים, מעוזים תפוסים לא תפוסים, תכניות הקשר, דרכי הגישה - כל זה יודעים לאויב?

א. אלזון: קשה לי להגיד אם הובאנו מספר כזה. אבל לפחות בהכללה יותר גווללה, כי הנושא שעלה פה זה רק תגפיות מהצר השני. אבל אני גם אחראי על מחקר מודיעין. אני כאחי ואמרתי יותר, הם מחזיקים תצפיות כפנים. אני יכול להגיד גם היום שאני מוציא כל יום לקט

אגרנט: מה כיווץ הדבר שהם סכניסים תצפיות כפנים?

הם שחזיקים אנשים בעומק שלנו. אני סתריע על כך בלקטים א. אלזון:

כאונן שוט, השכוע הוצאחי לקט ואני סתריע
[redacted]
[redacted]
[redacted]

. ואנחנו עשינו כל פעולה לתפוס אותם
ולא הצלחנו. זאת וסרת אני סתריע כל אימת שיש לי ריעה.

למה לא הצלחתם? ידי:

כי אנחנו לא יכולים לאכך אותם כדיוק. א. אלזון.

א ל הם הוציאן יחידה? ידי:

הוציאן יחידה וסרקו. ואנו מנסיס גם כתרגיליס אחרים. א. אלזון:

אסרחי טבהקטר למעוזים, לא דיברחי על המעוז עצמו אלא

על כל המעילות המודיעינית שלהם במגמה אסופית, ואסרחי גם איך אני נראה בעיניכם

ואני מדבר על זה, זה תחליך שנמשך שנים. שמעוז לא נתפס כלילה ולמחרת יש

דיווח אג"מי שאומר שנמצאו עקבות של סיור שם, זאת אסרת הסיור הזה דיווח

המעוז הזה ריק. יש לנו למעמים אם היינו מליתים [redacted]

הם צפו על כל חייל. בימי ההתטה, דכר שאני בקי בו, היינו

מקבלים חסיד הנחתה על מכונית מסויימת. זה הרג אחי, הייתי אז בהסברה,

אבל זה עניין אחי מבהינה כטחונית, מה הסתבר? זו מכונית הרואר. [redacted]

אז הם טבנו שהיהודים מתחכמים [redacted]

וחכילה כוביל מרישה כוונתו האם יש אורה הטוב. ואז היה יורד כרר ארטיירי.

ואני כזה השחמשהי מיד כלקט להסכור שהמעששים שלכם בהאזנה, הפטרוליס שלכם

בהאזנה. אני אומר - יש להם תצפיות, יש להם סוכנים בעומק. [redacted]

[redacted]

5522

ועדת החקירה - 19.2.74
ישיבה בז' - אתה צ'
הער: אל ס א. אלזון

א.ר.

- 23 -

א. אלזון:

הלק שהקונגסביה הפיקודית טעלה באותו

זמן. אני לא יודע אם עלתה פה אגודה 49, אבל אגודה 49 עשתה בפיקוד דרום דברים גדולים, ויש לי פה מפי הגבורה.

זו יחידה של כה"ד או טתו נוסף?

לסקוב:

זו יחידה הקשר של האגודה של כה"ד. זו דמיים ודימויים,

א. אלזון:

ואני לקחתי אק את הקטר, כי הוא לא גוייס, אגודה של
יחידה

פה"ד גוייסה באיחור; והיות ~~שאגודה~~ הקטר קשורה לבדוד הקשר הארצי;

היא גוייסה בשבת היה לי כוננס יום ראשון. אז דגתי אתה למטה.

היו לך לקחים מסדוב 30 שהסורים חפסו אותו ביוני 1970

לסקוב:

מכחינת תחיות בטחון שדה, התנהגות מכזעית?

א. אלזון:

כן. היו לנו לקחים מבחינת המסמכים במעוזים וכל
הקטור במעוז או בכלי שניטש.

לסקוב:

יש מקום להניח שאנשי 102 ידעו מזה או תודרכו בזה?

א. אלזון:

זה מופיע כחלק מפקודות הקבע שלהם. של קגין הפתחון
ה יקרדי. זה החחיל נביד בכרמה. בכרמה נוארו שלושה

טנקים. בשלושת הטנקים האלה היו הוראות הקטר. וכה אני מוכרח לספר סיפור
פיקנטי, שאולי ייראה כהשמצדה. אבל אני מטחטש כזה כהורכה כנבא -
היו פה אמריקאים ששאלנו אותם כל מיני שאלות. אמרנו להם: יש לנו בעיה
עם דפית הקוד ש מה אנחנו עושה עם דפית הקוד שכל טנקיסט צריך? הוא מקבל
פגז, צריך לנטוש. טייט צריך לנטוש. והוראות הקטר בכרמה נטארן כבטנק ואז
דרך זה הם גילו את סדר"כ הטנקים שלנו. והוכרות הדרכה טנקיסטים לקחו.
שאל אותנו האמריקאי - על שקית הניילון שמעתם? אמרנו לא. חשבנו מי יודע
מה זה. תקחו שרוך תקשרו לצואר השיטו שקית, בטקית תטימו את ההוראות.
מסתכל, גומר להסתכל שט בפנים. הוא קופץ, אז הוא קופץ עם השקית. לראכונאים,
אני לא רוצה פה להשמיץ, הוראות הקטר, ספרות ההדרכה ודברים כאלה שאנשים
ראו אותם ביד, ללא סכרת גמסו לנו נזק גדול במעוזים וכעיקר בתעוזים.
חלק מהתעוזים שנפל, שם החיילים לא ביצעו פקודות והחומר הזה שיטט אחר כך
אח חוקרי השכויים.

אגרנט:

זה נפל בידי המצויים?

א. אלזון:

כן.

כשכדקנו, אכן אחת החוכרות נפלה באחד המעוזים. פקודות הקבע של פיקוד דרום
הגדירו במרוציק מה מותר להחזיק במעוז. פקודות קבע של גי"ש קובעוה מה
לוקח אתו טנקיסט. פקודות קבע של הטייט אוטרות מה אחת לנגא אחך - מפה קנה מידה
גדולה, קנה מידה קטן, דפית מטרה, דפית אותו ה קריאה. ולראכונאי חמיד קורה
כאשר טייט נופל, מוצאים עוד איזו תמונה משפחתית, עוד איזה פתק שק ס

ועל זה הם אחר כך הוטפסו סכות רצף, ואני אחראי על כל מלה שאני אומר, והם הושכי- אינ' יורמצייה. ובסתון שרה מתחיל משמעתה ונגבר במשמעת. והרצפט הזה של ההונאה שהקדשנו לה כל כך הרבה-~~הם~~ טאפן בא על סנה להתגבר ולכסות חלק מהדברים.

האם ידוע איך סכה סיריוס נפלה בידי האויב?

לנדוי:

לא ידוע.

א. אלזון:

איך היא היתה יכולה ליפול?

לנדוי:

העיתוי הטוקרט ביותר שיש לי על המצאות ספה סיריוס

א. אלזון:

זה בין ה-9 ל-10 לוקטובר.

מא ב-9?

יריין:

ידוע לי ~~יש~~ שבבניינים שלנו נחקרו כבר על ספה סיריוס

א. אלזון:

בערבית בתאריך 10 לאוקטובר. זאת אוסרת, ארבעה-חמישה

ימים לפני המלחמה ואולי לפני זה. ידוע לי שביום הראשון נגלו ספות סיריוס.

אבל אני לא מוכן בשום מקום לומר שלא גפלו ספות סיריוס טאפדיל עד אוקטובר.

אם הסכה שהוצאת בחור דוגמא להזהרה שלהם, יש גם קטע,

יריין:

ספת סיריוס בערבית, הלא לא יתכן שזה ספות סיריוס

נגפלו אחרי המלחמה? אפילו לא בזמן המלחמה?

סבחינה סכניח, אני כדקתי את זה, אין לי הוכחה משפטית,

א. אלזון:

אגב, הערכתי שהספה נפלה לפני. בגלל זה שמצרים לא היו

מסוגלים, אני טאפין, להוציא. אבל איש טכני בא ואמר לי, ואני רק פניח הנחות,

נניח שהמערז הראשון נפל ביום שבת בשעה שלוש. האורטית הספה הזו בארבע היתה

יכולה להיות מקהיר. קמיר זון עיר גדולה. יש לה בתי ספוס אירוכיים, יכולים

באותו יום לקחת את הספה ולעשות ממנה קלישאות גדולות ולקחת את כל יודעי

העברית, ויש להם לפחות ארבעים כאלה שאני יודע עליהם ממקור אחר, כי אני התעסקתי

יטיבה צו - אתה"צ
הער: אל.מ.א. אלזון

עם כל החוזרים מהשבי יש להם אקצמאים וקצינים שיודעים טוב עברית, הם לימדו אותם. אני הקדתי הקירה חוזרת את כל מאתיים ועשריםוכמה השבועיים כולם נחקרו. אולי תשאירו לי אחר כך זמן לספר לכם. הם בתוקף ייטתי והתכוננו לו. היו לקוחים את הארבעים האנשים האלה, לכל ארבעת אנשים נותנים בליון אפשר היה תוך לילה לחרגם את הספות, לצלם אותם ואם זה באמת מנגנון כל כך טוב למחרת שיהיה מצולם בחזרה בתוית. אבל זה מצרים לכן זה לא נראה לי. אם כי מבחינה טכנית זה ניתן. מישהו אומר שזה ניתן. אל תשכח ש"אחבר-אל-יום" ו"אל-אהרם" זה מערכת לא כמו "דבר" ולא כמו "הארץ" זה מוציא שני מיליוני עותקים בלילה. יש להם את כל המכשור, את כל הדכרים. הטאלה היא רק יודעי עברית לעשות את זה. זה קשה. אבל אם לצלם, העניין נכון, טאלתי את הטופחים שלנו מהמיפני אמרו לי זה תהליך של בין שבוע לשבועיים. לכן אני נשטה יותר לקבל את ההערכה שמפח סיריוס נפלה באחד מהמקרים בין אכריל ואוקטובר.

מפת סיריוס לא הייתה מפת קוד למלחמה. היא הייתה מפת בטחון

וטף. ומתפקיד, אלמלא היינו מופתעים, היינו צריכים להספיק להחליף את הספות. וההנחה הייתה שאשלו אתה מוכתע, לא באותה הפתעה, את הנותן יום להלום ומיד מחליף מפה. גם במלחמת ששת הימים ביום הראשון נפל סט שלם של כל מצים לירי המצרים. בחור, רב-סרף בשם גלומס, ספקר יחיסת סיור טל חטיבה 7,

מה נפלי

אברנסן

מפת קוד נל גה"ל של כל סיני. והם לא יכלו להשתמש בה

א. אלזון

סיני שהיא לא הגיעה לטקומה שהיו בריכים. יכול להיות

שזה היה לקח שלהם. ככל מקום, להערכתו, אם היו מטילים עלינו תוך לילה, או שני לילות להכין מפה בצורה וירטואוזית, אני חושב שבמדינה היו נמצאים מספיק יודעי ערבית ומספיק בתי דפוס עם מספיק מצלמות משוכללות בשביל תוך כך וכך טעות לעשות את זה. אבל זה מיצוי עד הטוף.

נניח לרבע אחד, שהמפה נפלה בתחילה.

יריין

(חרי כן דבא.)

ועדת החקירה - 19.2.74 - 31 - לפני כן רשמה א.ו.
 ישיבה צ"ז (אחה"צ)
 העד: א"מ א. אלזון
 ר.ב.א.

י. ידין.
 אחה מסילא וומר, וזאה רציחי באסת לשאול אוחק:
 המפה הזו היתה לבטחון שוטף, אבל אפילו וס היא לא היתה

לבטחו שוטף, כשבת צריך כבר היה להניח, שמפות נאלה נפלו בידי האויב.
 אפילו וס לא חשבתם שהם נכלו מקודם. מדוע הוך יום, יומיים, וזה לא להרפס
 ולתרגם לערבית, לא הותלפה המפה לכוחות שלנו?

ע. אלזון.
 אני יכול לתת לך תשובה כאדם פרטי.

י. ידין.
 פרטית ורשמית.

א. אלזון.
 לא, זו לא האחריות שלי, אני אסביר לך גם למה.
 מפה זו, היתה מפת קוד וטליטה. ברבע שאני לדקה להחליף
 ואני רק רוצה כאן להגיד - שאני הייתי הראשון שבאתי געקתי, צריך להחליף

את המפה.

י. ידין.
 על מי צעקת?

א. אלזון.
 באס"ן. באחריות, מי שאחראי אצלנו על ההחלפה.

אמרו לי, שזה תהליך אצלנו של שלושה ימים, כי פה

מוכרחים שכת הדברות.

ח. לסקוב
 שלושה ימים עד שמודיעים, שמשעה מסויימת במקום

סריוס זה נקרא נחשון?

א. אלזון
 אבל נחשון צריכה להיות אצלי.

ח. לסקוב
 היא ל. היתה?

א. אלזון:
 לא, נחשון היתה נפיקוד. וגם היום הלקח הוא, שסט

ראשון יהיה ביחידה הלוחמת. סט שלם שני באוגדה,

וסט שלישי מטכ"ל פיקוד. גם אז זה יקח 24 שעות. להזכיר, שהמפה הזו היא לא

מפת קוד, היא מפת שליטה. אני משתמש בה כקוד וזו אולי שגיאה.

היו"ר אגרנט:
 מה פירוש הדבר?

א. אלזון:
 התפישה, הכמות שהיא מחולקת, היא לא מפה סודית.

למרות שנרשם עליה, באופן פסיכולוגי סודי. יודעים

י יכה צ"ז (אחה"צ)

העד א"מ א. אלזון

- א. אלזון כי זו ~~המסכה~~ כה אהה מנהל את כל הקרב. אני במקום לדבר להגיד לו - אני נמצא בעיר בין פאיד לאיסמעליה, וזה ארוך, אני אומר לו - אני בזבולון 6. זה ס"ה כה להגיד קצר וחזק. עכשיו, הוא אחרי 10 דקות, אם הוא האת אותי גם בעין, ויודע לחבר את שני הקצוות, יודע מה זה זבולון 6. אז המפה הזו היא לא מפה סודית בקוד. היא מפת שליטה וככה צריך לראות אותה צה"ל.
- ח. לסקוב באיזור להיטה שעליו נלחמים, מחלקים לבזרות, צירים, ונותנים לזה שמות ומספרים, כדי שלפיו אפשר יהיה לכוון ארטילריה ולפיו אפשר להגיע היכן אני נמצא.
- י. ידין איזה מפה הייתה צריכה להיות מפת קוד?
- א. אלזון: אין מפת קוד. בצה"ל אין ש
- י. ידין טוב, נניח לזה לרגע. מה אומר שזה צריך היה לקחת שלושה ימים, המלחמה נמשכה שבועיים, שלושה שבועות, אז למה בסופו של דבר לא החליטו?
- א. אלזון: מפני שהיריעה שסריוס בידם, לא הייתה מיידית.
- י. ידין: ההנחה הייתה צריכה להיות, ברור שבשבת נפלו המון מעוזים...
- א. אלזון: אתה צודק, זה עלה בדיון והחליט, אני לא זוכר מי. אני העלתי את זה כבטחון שדה, והייתי כבר כרוגורד (?)
- כל פעם בעקבות הקוד, ואמרו לי - טמבחינת אסונות שעשויים להיות, הם גדולים יותר מהנזק הבטחוני. מפני שאם חלק ידבר בסיריוס, והשני ידבר, ג. מפה אחרת, זה מבליט כמו בבבל, סך הכל זה נתן אחידות. האסון שבדבר, ואני מוכרח לקרוא לילד כשמו, זה לא המפה, זה בטחון הקשר. וזה לא ניתן להפרדה.
- ח. לסקוב. כתבו נוהל בקשר עם מפה כזאת? - שסיריוס זה בטחון טובף והייתה שוכה-יוגים, השלישיה תהיה סלע.

ישיבה צ"ז (אחה"צ)

הער א"מ א. אלזון

א. אלזון:
 פליחה, "שוכה-יונים" זו חכנית אופרטיבית להחקפה
 נגד.
ח. לסקוב:
 לא, "שוכה-יונים" זו מגננה למקרה של חדירות, לכל ~~אמצע~~ מבצע.
א. אלזון:
 מגננה, למקרה של חציית התלה.
ח. לסקוב:
 נכון. מפה כזאת היא מפת שליטה, הי. קשורה למבצע מסויים?
 האם היה איזה נוהל, או היתה כקודת קבע או משהו?
א. אלזון:
 ודאי, במסכ"ל יש פקודות קבע, מתי מחליפין את דמפות.
ח. לסקוב:
 אחריות אג"ם פיקוד, אחריות אג"ם מסכ"ל?
א. אלזון:
 אג"ם הוציא את זה לפיקוד.
ח. לסקוב:
 יש לך העתק?
א. אלזון:
 לא, לא הבאתי כי זה לא אחריות שלי. אבל אני בהחלט מוכן
 להמציא לכם את זה.
י. יריין:
 אתה תמציא לנו את זה למרות שזו לא האחריות שלך?
א. אלזון:
 כודאי, מזה אני לא מתעלם, זה ישנר.
י. יריין:
 בני בכל זאת בנקודה זאת רובה להבין. אני סבין מה שאחת
 אמרת - שזו מפת שליטה, מפת שליטה פירוש הדבר שזה יקל על
 כוחותינו, במקום להסביר הרבה דברים, אז אתה אומר, במקום להגיד - מאחרי הגבעה
 שמשמאל, אני ומר פשוט עכביש. לי יש הרגשה, שמהמסכ"ל ומעלה, אני כבר לא
 יכול להגיד למטה, כי אני ראיתי הרבה אנשים למעלה, חשבו, שהמכה הזו של סיריוס
 זו מפת קוד. אני הייתי נוטה כאשר סקרים גבוהים בכור, היו מדברים על קבין
 פיקוד, ופתאום לא היה להם ברור אם הם מדברים בגל"ן, או לא בגל"ן. רגע, רגע
 אחד, אין י כה המפה. ולא מתוך רצון לשליטה, אלא מתוך רצון לדבר בקוד, היה
 מביא את המפה של סיריוס ואומר עכביש, וכו' וכו' וכו'. איך זה יכול להיות?
א. אלזון:
 אתה צודק. האמה היא באמצע, מפני שאני כאשר באתי וטענתי -
 שזה גורם נזק וצריך לקחת מפה, למרות שהיא מפת קוד
 ושליטה, גריך להשתמש בטלכוד. אז אמרו לי - טלכוד? הלא זה גם טלכוד, כי

553D

0499

ר.ב.א.

- 35 -

ועדה החקירה - 19.2.74

ישיבה צ"ז (אחה"צ)

הער. א"מ ז. ולזון

א. אלזון. הוחלט לא להחליף את המכה בזמן הלחימה. כי פחדו

שנושא הבטיחות יעלה לנו יותר מאשר נושא הבטחון.

אבל ברגע שרק התפנה ואפשר היה להגיע ליחידה ולזרוק לה את 20 המפות...

לצדדי. אז זה גן הוחלף?

א. אלזון: ודאי.

לצדדי. מתי?

א. אלזון: אני ל יודע את התאריך, אבל סיריוס בשלב מסויים

הוחלפה. זה הפלחמה לא גמרו עם סיריוס. ברגע שרק

ניתן היה היא הוחלפה. והסט השני היה.

נכנצל מהו ס זממה החדשה?

א. אלזון. אני מוכן להעביר לכם, אני לא יודע את שמה. אני פשוט

יודע שהיא הוחלפה כעבור תקופה, כי סך הכל סיריוס זו

לא היתה מפת המלחמה, ילא מפת בטחון שוטף. עכשיו נדמה לי, אני פגוט לא מוכן

לנושא, אבל אם אני צריך, אני מוכן לתת לכם סקירה מתי הוחלף ובאיזה מפה

התחילה פיקוד צפון. יכול להיות בכיכוד צפון אמצע החליכו מיד. כי להם

לא היתה ציה של יחידות. אני זוכר כאשר נודע לי שסיריוס נפלה, מהערכת, לא

מהטכניים, כל כך הרבה פעמים נפלו. באתי ואמרתי - להחליף את המפה. והעלתי

את זה עד ראש אמ"ן, אישית. בחדרו של ראש אמ"ן עשו דיון, והוחלט - שלמרות

הכל עדיף הנזק הבטחוני המסויים מאשר יחידות תבקשנה סיוע אירי והפצצות לא

תפולצה עליהם. ואז העלו את הנימוק - שסך הכל מה אתה בא בטענה, סך הכל המפה

הזו היא מפת שליטה. אז השליטה היא לו טובה.

נכנצל: כל מה שהוצג לפנינו, נכון, זה מהיחס לעבר, אבל לא

הכל מהיחס לעבר. לזמן המלחמה, לתחילת המלחמה, הכל היה

עם מפת סיריוס, אינני זוכר אם מיטהו הביא משהו אחר.

א. אלזון: אני לא זוכר מתי, אבל סיריוס היתה, אגב, היא כיסתה

שטח קטן, היא לז כיסתה את כל השטח. נניח שצריך

היה לעבור לצד שני ולהקוף לכיוון יותר גבוה, ברור לי שסיריוס לא ענתה.

ישיבה צ"ז (אתה"צ)

הער א"ס א. אלזון

י. ידין. לאיבוד, ז"א, שאפשר להניח שהיא הגיעה לידי המגרים.

א. אלזון. אפשר להניח, חלקים מהמפה.

י. ידין. טוב אני לא יודע, האם עכשיו מפקדים יודעים, טזאח

מפה שליטה ולא מכת קוד?

א. אלזון: יודעים.

י. ידין. בטוח?

א. אלזון. בהסכר לפקודות כפי שהקראתי היא נקראת מפה קוד ושלמה.

אני אומר - האחריות היא אינה שלי.

י. ידין: למה לא שלך?

א. אלזון. חלוי, אם אתה אתה מתיחס אל זה כאל סוד, אז זה כמו

כל מסמך שמופץ בהרבה העתקים ולא נשמר טוב, אחריותי.

י. ידין. אני לא סתכוון כרגע לטמירה, זאת הבנתי. הבנתי ממך,

שמה שמופצת כמאות זלפים כבלתי מסווגת, אתה לא יכול

לסנוע שלא היכול בידי האויב. השאלה שאני טואל האם קצינים בצה"ל, מכחינת

בטחון שדה, יודעים, שהטפה הזאת, איננה מפת קוד, שהם אינם יכולים להשתמש בה

כמפה סודית?

א. אלזון: על סודית, אני ערב שהם יודעים, שאינה מפה סודית.

ודאי שלא. אבל שהיא נותנת כיסוי מסויים, והיא עדיפה ממפה

לבנה, ודאי, האמת היא באמצע באיזה מקום.

אם יוני לוקח מפה לבנה, ששם האינפורמציה היא גלויה לתלוטין

אז זה קצה אחד, והמפה הזו היא יותר מסווגת, היא לא סודית, אבל היא יותר מסווגת.

המשך דבריו רשמה ש.א.

לסקוב.

יותר פשוט להגיד לו זה הציר שאתה נוסע, אם אתה יורד -
אתה עלול להיפגע ממוקשים.

א. אלזון.

אם אתה רוצה ללכת על מסוסד, הכניסו את הענין הזה. אנחנו
לא רצינו בזה. אמרו אי אפשר הרבה ספות להדפיס. לכן אני
על
אוסר אהאלמנט הבטחוני, היות וכיטלן ספה עכירות - אין לה ספה אחרת היום.

יריין:

במליט אחרות, צה"ל נותן כזול, בלי שום בעיות, בלי שום
ענינים לאויב את האינפורמציה החשובה ביותר על העבירות
ועל המוקשים, מוכן על מגש של כסף.

א. אלזון:

אין דרך אחרת.

לסקוב:

תראה, מוקשים שלנו, בצד שלנו כתוב: הזהרו מוקשים! צריך להיות
עורר זכעים מסומסם בלי ראש בשביל לעלות עליהם.

א. אלזון:

גם לא בכך גיזרה עשינו, רק במקומות קריטיים. זה בלחץ
הפיקודים. זו לא בעיה שלנו. המפקד, הבעיה היא ספה אחת
שאתה רוצה לתת. אין מספיק לתת לכולם. זו הדבר היחיד שמאחד את כולם. לכן אני
אוסר. הוא לא מסווג, הוא פחות מסווג בשביל להגדיר את ההגדרה בסדויק.

יריין:

האם אתם חשבתם לפחות, כדי להקטין את זה, בהחשב בסיטואציה,
בשביל הדרג השדה, נניח סגדוד ומטה, אתם נותנים להם גזרות
צרות ביותר של ספה. וכמה שהדרג עולה יותר גבוה הם מקבלים ספות יותר גדולות
עד לסעלה. על ידי כך מה שעלול ליפול יותר בשדה זה יהיה רק סקטור צד. כי אותו
מפקד גדוד שיושב במיחלה באותו הרגע הוא איננו חייב שתהיה לו ספה גם של בודפסט,
כי הוא לא עלול לדווח שם, לא לאויר ולא לארטיילריה.

א. אלזון.

אתה מייצג אותי בדיון באג"ס. אלה הדברים שלחמנו עליהם. אבל
ססתבר כך: כדרג גדודי, אם הוא גדוד ארטיילרי נייד, אז אנחנו

אופרים . אנחנו לא יכולים לעבור דרך ספקת האוגדה בשכיל לקבל מפות .

לסקוב: לא צריך. יש מפה שנוגעים במטכל. יש בחוף הפיקוד, כלולים

אלה של המטכל, אבל נוספים שנוגעים לפיקוד. בחוף האוגדה -

כלולים אלה של מטכל, פקוד ואלה שנוגעים לו. ולאט לאט, אבל במקום שזה יתרחב

על כל הגיזרה, אז זה הולך על הציר.

א. אלזון: אני יכול להגיד על המידות. התליטו בין שליטה לבין בטחון,

והקומפרומיס היה לחבר שמונה מפות 50 אלף. וזה לא בגללנו,

כי לי היה אידיאלי במקום שתאבד מפה אחת - אז הנזק הוא קטן, אובר גליון שלם.

וישבו בתי ספר בכאר שבע והדפיקו שמונה מפות יחד, כי זה הכלי השימושי בשליטה.

היו"ר אגרנט: היחה מפה אחת?

א. אלזון: אלה שמונה מפות מחוברות יחד.

היו"ר אגרנט: מה כרוש שמונה מפות?

יריג: 8 גליונות. זה 1 על 50 אלף, אז זה חופט שטח קטן מאד.

היו"ר אגרנט: לכולם היחה מפה באוחו הגודל?

א. אלזון: לא. הוחלט, אם יחידה נמצאת כאיזור הזה (מצביע על המפה)

- אז היא קיבלה את המפה של הארמיה השניה ואת החלק הזה.

זה רציף של שמונה מפות. ומישהו בחר לפי יחידות את הרציפים האלה. אם רציחי, למשל,

לדלל גרוד מתנייע של ארטילריה 175 מ"מ לסלע, אז הוא היה צריך לעבור דרך ספקת

האוגדה בשכיל לקבל מפות.

יריג: אבל גם הוא צריך לגשת כדרך כדי לקבל תחמושת ודלק באיזה

מקום.

א. אלזון: אני לא יכול לחלק מפות על יד התחמושת.

לסקוב.

אבל קצין התצפית שהולך לגיזרה .

ידין.

אתה לא הבנת אותי. כמו שמפקד גדוד ארטילריה מבין
שהוא לא יכול לזוז מסואץ לאיסמעליה בלי שהוא צריך להצטייד
בדלק, כך הוא צריך להבין שהוא לא יכול לזוז מגיזרה לגיזרה בלי מפה.

לסקוב.

תצפית קדמית זזה למקום בשביל להכין את השטח?

א. אלזון:

אני לא מדבר כרגע על הטכניקה. שמונה מפות זה המינימום

שאג"ם קבע בשביל יחידת לחימה בשטח אחד. אם חה עושה תמרון,

מה שיאנוש עשה ברמת הגולן - נכפס לארבע מפות של 50 אלף, אז בגלל זה שאין לו מפה
הוא לא יעשה את התמרון? והם מסתכלים על זה אהרת. לכן כל מ"ם צריך כך וכך מפות.
אז אני פשוט לא הייתי מוכן, כי זה לא אחריות שלי. אני הלכתי עם הפטיש מה פחות
פחות. מצד שני עמד אג"ם ואמר יוחר מפות. ישב אג"ם וסיכס נאמר: סך הכל אתה
בא לשרת אותי, לא אני בא לשרת אותך. הבטחון לא נוצר בשביל הבטחון כלפי עצמו,
אני צריך את הקומפרומיס בין הבטחון ובין השליטה. זו הייתה התוצאה. אבל אני לחמתי
על זה בשיניים.

נבנצאל:

כמה ק"מ זה? מפה כזאת באורך וברוחב?

א. אלזון:

נדמה לי שזה 200 ק"מ.

ידין.

50 אלף זה 25x25.

נבנצאל:

8 יחד זה 200 ק"מ?

א. אלזון:

כן. זה לחשיבת טנקים. זו הייתה המפה הבסיסית.

היו"ר אגרנט.

הוא קיבל אחת משמונה מפות?

א. אלזון:

לא. אם תקחו את "ברן" ותראו ביופטיס מה הוא עשה, או את אריק,

- הוא היה צריך את זה. אני אעביר את כל הניירות והפקודות

העוסקות בדבר הזה. אם אתם בקרנים - מה שלי תצטח זו רק תועלת.

נבנצאל:

אתה אומר החליטו - מי זה?

- ג. אלזון: אג"ס. מה הכעיה פה? כי בין הטליטה לבין הבטחון אני לא דומיננטי פה. כסך הכל, אם אני לא חהיה ספה - לא יהיה לו עם מה לשלוט, אז הוא שמע אותי ואומר. שבעתי אוחך, אני מחליט כך. ואני באחי כיום הראשון ואסרתי, צריך להחליף מסות.
- ידין: טוב, בסדר. האם תוכל לחח לנו לקחים בכתב על הסערים או על נקודות התורפה שהיו לנו למעשה בבטחון שדה כתוצאה משימוש במסות לא נכון וכיוצ"ב? או עוד לא עשית?
- א. אלזון: עשיתי. השעיה שלי מתחיל היום או אתמול או שלשום. עשיתי, השאלה באיזה מידת פירוט אחס מעוניינכם.
- בבנצאל: היו חקירים בענין זה?
- א. אלזון: אני גסרתי את החקירים. גסרתי את ההשתלמות של הקב"טים. לכל קציני הבטחון כבר גסרתי את ההשתלמות. אפילו הוצאתי להם ספר עב כדס: השתלמות קבטים, שנגמרה. והיום המחזור האחרון של מטקים.
- ידין: פה יש כבר הלקח ממלחמת יום הכיפורים?
- א. אלזון: יש פה הכל סכל. אני גריך כבר ליישם. אני כבר חקרתי את השבוציים. אני צריך לדעת את ההונאה ויחד עם זה העברתי לראש אמ"ן מסך.
- ידין: מה כתוב במסך לראש אמ"ן?
- א. אלזון: אני אראה לכם אותו.
- היו"ר אגרנט: אחת נשאר לנו את המוצג הזה?
- א. אלזון: כן, ודאי.
- היו"ר אגרנט: זה חומר שליל?
- א. אלזון: אלה איגרות הסברה שאני הוצאתי במהלך המלחמה, על סך מסככי שלל, ובעיקר אחריה.

היו"ר אגרנט. גם אחיה?

א. אלזון. ודאי.

היו"ר אגרנט: על סמך חומר שללי?

א. אלזון. כן.

היו"ר אגרנט. למי הוצאת את זה?

א. אלזון. לכל הצבא, אני מתאר לי שאתם ראיתם את זה.

(המוצג מסומן 263)

ידין: האם אפשר לקבל את זה?

א. אלזון: הבאתי לכם העתק, אני נגד צילום, כי האסון שלי הוא הצילום.

ידין: היות וזו עובדה חיים שיש היום סכונות צילום - מה עתם עושים נגד זה?

א. אלזון. אנחנו עשינו דבר גדול, הלכנו והכנו מערכת שלמה, קודם כל לקחנו להתרכז על העיקר, הגם העיקר מחולק אצלנו בעדיפויות, הכנסו למחשב - ואתם אולי נחקלחם בזה - מסמך שהוא סודי ביותר יש עליו מדבקה קטנה למעלה, ברגע שאני סמלא מסמך כזה ומוציא, אני מדווח לחוליה מסמכים ארצית, והוא מתחייב על זה כאילו זה ריה פריט אפסנאי, ואז אני יכול לבוא ליחידה, להפעיל את זה זה קשה, אבל יש לזה אלמנט פסיכולוגי שמדרגה ראשונה, ועכשיו תהיה לי עבודה שלמה להורות למחשב להוציא את כל המסמכים נניח של פקודות "אשור", שהן פקודות המלחמה, הן כולן כתובות "סודי ביותר", למרות שהן יצאו בצורת מברקים, אבי צריך עכשיו לבטל אותן, אז אני מבקש את המחשב להוציא לי במדויק, ואני סודיע לכל היחידות, בטלן את הסיווג או הורידו את זה לסודי, ואני יכול לדעת בכל יחידה, כל רגע איזה פקודות, איזה ניירות יש שם, אם בא מספר יחידה, אני יכול לבוא אליו להגיד לו אתה חייב

ישיבה צ"ז - אחת

אלוף משנה א. אלזון

לי כך וכך מסמכים. זה נכון, כיהידור קטנות זה עובד מצוין. יש שבעה, עשרה, חמשה עשר מסמכים, אבל במקומות כמו אמ"ן הוציא מליון וחצי מסמכים, או מליון סודי ביותר - אז שם לא החלנו את הפקודה, והשנה אנחנו עולים במערכת מיוחדת עם המחשב על העסק הזה.

היו"ר אגרנט: את הדרו"ח הזה מסרת לראש אמ"ן?

א. אלזון: כן.

היו"ר אגרנט: אלה לקחי מלחמה שאתה הוצאת על סמך החקיר שעשית?

א. אלזון: על סמך החקיר.

ידין: זה לקחים, פעילות והמלצות.

א. אלזון: המלצות לראש אמ"ן. פה לקחתי את ההמלצות האלה וחרגתי אותן להשתלמויות אבלי לסבל, כי הסילוואיס עדיין לו השתחררו.

היו"ר אגרנט: זה יהיה סוג 294, מיום 14.1.74

לסקוב: הכנסת בטחון קשר?

א. אלזון: כן. אנחנו כבר עובדים על זה עכשיו. אני סתיחס לזה, למרות

שאני לא אחראי על זה, אני עובד על זה כבר.

למחצית: השאלה אם זה רלבנטי, אם זה רלבנטי - אני כשוט לא רואה אוחס בתפוצה, זה לקבין המקצועי.

היו"ר אגרנט: מה יש שם? זה הוצאת בשביל הקורס

ידין: זה מניוואלצ לקציני בטחון.

א. אלזון: הוא יצא ארעית, אבל למעשה פה התורה.

ידין: הדברים העיקריים.

לסקוב: אפשר לקבל כמה חלקים ממנו?

- א. אלזון אפטר לקבל הכל .
- לסקוב. אפטר כי פה יש החומר של בסחון קשר וחשיפת צה"ל למלחמה שעטוי לעניין זוחנר.
- היו"א אגרנטי זה הספר היחידי שיש לך?
- א. אלזון: לא, יש לי עוד. אגב, אני לא קראתי אותו עוד ביסודיות, זו לא טיוטה ראשונית חורמית בתוך מחלקת בסחון שדה. יכול להיות שאנחנו מחסירים יותר.
- לסקוב. אם יש משמעת - אז זה מכסה כמעט את הכל?
- א. אלזון. כן.
- יריג: אלזון, אני רוצה שחבין. אנחנו לא כל כך מעונינים - אני לפחות - . כאזרח אני מעוניין לדעת מה אחס עושים לעתיד כדי שתכל יהיה בסדר. כאיש שיושב כאן אני מעוניין לדעת מה לא היה בסדר לקראת המלחמה . אם בספר הזה יש בעיקר לעתיד - אז אותי אישית זה פחות מעניין. אני מעוניין במסמכים שהושפסם, לפי דעתך, איפה היו פגעים מבחינת בסחון שדה ביחידות במלחמה.

ועדת החקירה - 19.2.74
ישיבה צ ז - אחה"צ

העד אלוף-משנה א.אלזון

אג

5541

כרגע, זה בתהליך העברה ואנחנו הולכים להקים,
להשקיע הרבה כספים ביחידה לא רגילה, שהאפשר לי לדעת כ"ריל-טיים" מה פתחש
בכל הארץ ובתל-זביב, מפני שכה האדם המצפה לי זה בנוח.

זה כראוס עם ענבר, הוא מעביר אליך את זה?

ידין

כן. הוא מעביר לי את זה. בינתיים האחריות היא שלו.
אני מבין שהוא היה פה הכקר. אנחנו עובדים בשיחוף

א.אלזון

פעולה.

מה בטחון-קשר יעביר אליך?

יו"ר אגרנט.

אני מקבל את האחריות שאפעיל את היחידה ואני אפקח
על התעבורה. לא על הכלים. אם נניח תכוצע עבירה, ואני
אשמע אותה כרדיו, אני רשאי להגיש חלונה למיפקדה ולהגיע עד הרמטכלבאותה ידיעה.

א.אלזון

תהיה לך אפשרות במכשירים כאלה שברגע שנעשית עבירה,
באופן הרגע האיש מקבל הודעה. "הפסק"?

ידין

גם זה יכול להיות. זה מותנה בסכאע. דברנו על זה.
כרגע זה לא עשוי.

א.אלזון

חסימה שלך?

ידין

אני, בהסימה שלי יכול לגרוסגס נזק.

א.אלזון

אג

לא. לא חסימה מסש, אלא זימזום מרתיע?

ידין

אוכל לעשות. הכוונה היא לעלות על רשת דב"ר שתכרת

א.אלזון.

אוהה באג"ם מבצעים, יש מקלטים מפוזרים היום בכל

הארץ ודרכה לנחב אח כל התעבורה החשובה למסכל ולשמוע באותו זמן מה מתרחש ולטפוע
כאותו זמן מה מתרחש אצל האויב, הפגשה של שני הדברים יחד תיתן תמונת מצב.

כלאמר אותן המאזינות שישבו באג"ם מבצעים בזמן המלחמה,
הן תהינה חילות שלך שמאומנות כבר לדעת ותוכלנה לעשות

ידין

משהו.

הן חוכלנה להכריק בטלפרינטר מיד לקב"ט פיקוד צפון:

א.אלזון.

אכערוץ זה וזה הולך דבר נורא, תיגש לאלוף. יחד עם

זה, יהיו לי גם חוליות בשטח. מצד שני, אנחנו נלך על מיכשור ופה חלק המלצה
חרימה של אמ"ן וזה בשיתוף פעולה עם חיל הקשר, ובסאהמריקאים מכירים בזה שמוכרחים
למצוא איזה מכשיר פשוט שיצפין לכסה שעות אח מה שמועבר, כמו שבטלפון הוזכר
לכם סילון או מכשיר שהוא אסין, מוכרחים ללכת על שני הדברים פיקוח מצד אחד, טוב,
ויחד עם זה מכשיר שיודע להצפין.

כמה אנשים אתה צריך בשביל הפיקוח?

נבנצל.

אני הולך בשלב ראשון בערך 80-60 איש שזה יהיה חלק

א.אלזון.

סדיר וחלק מילואים, 24 שעות ביממה, עם אפקרות

להוציא ארבעה רק"שים, זה רכב קרונוח למקום שאי אפשר לעשות פיקוח-שטח מהמסכל.

5543

ועדת חקירה - 19.2.74

ישיבה צ"ז - אחה"צ

העד א.אלזון

אג

הקונצפציה גמורה, עכשו זה פונקציה של מציאתמרתף
סתאים, זאת תהיה יחידה שתוכל מינהלתית לא לפיות קשורה בי ולצאת לשטח החוצה.

ידין: זה לא נושא כל כך רציני שהיה דרוש לו ראש ענף מיוחד?

א.אלזון: כן, אבל זאת יחידה בדרגת סגן אלוף, יש לי כבר בעל-
מקצוע מעולה, זה בדרגת ענף, זה בטחון-קשר.

נבנצל: זה קשר אלחוטי?

א.אלזון: זה קשר אלחוטי ורדיו-טלפון גם

נבנצל: לא קווי?

א.אלזון: לא, קווי אינני מתעסק אתו בעדיפות כזאת,
דבר קני שנראה לי חסור, זה הנושא של כל הטיפול
בעחונאים.

לנדוי: לפני זה יש לי שאלה בנושא שכנראה שייך לך, מה עושים

כדי למנוע פיספוסים סתם והעמדה אנשים למשפט על חוסר

זהירות ומסירה אינפורמציה?

א.אלזון: בימי שלום נחגנו לעשות מבצעי מאמץ מטפסת והיינו

אף הולכים עד פרוכוקציה ומכניסים כל יום ששי אנשי בטחון

שדה ב'בוש אזרחי, ולוקחים מילואים ומסיעים אותם ומחלקים שלשה גליונות 1, "צלש"

2, ראה הוזהרת, 3.זיסון לבית-דין, זה השפיע יוצא מהכלל, כצבא הסדיר היו לנו

5544

ישיבה צ"ז - אחה"צ

העד א.אלזון

אג

מעט פיטפוטסים, יש לנו גם סקרים על זה. זאת העובדה המידית. לקחנו פסיכולוג ובקשנו ממנו עבודה. הפסיכולוג הזה כנראה מדען גדול מדי בשמלנו, והוא אמר שפיטפוטס בישראל זה כמו מלחמה בתאונות דרכים - מה שלא תעשה, בסוף ימשיכו לפטפט.

אני גנזתי את זה, כי אני לא סוכן לקבל את התזה הזאת. אני סוכן, אפילו אם היא נכונה, לנסות לצמצם אותה. אנחנו בכל התקיפות הוצאנו הסברות ותקפנו את החיל בבקו"מ - בסיס קליטה ומיון - ברגע שהוא הגיע, נחנו לו "עשה" ו"אל תעשה" בכתב. נתנו לו פנקס-כיס, הסברה, הרצאות בטחוניות ודוגמאות, ובסוף שמו לו גם פרובוקציה.

השאלה אם הועמדו למשפט?

ידין

הועמדו רביס, גם קצינים, קצינים בכירים - לא אמרתי.

א.אלזון

קצינים בכירים, על פיטפוטס ודליפה?

לסקוב

על דליפה הועפו החוצה. קצין שהדליף לעחונאי לפני המלחמה, שלשה קצינים, אלוף-משנה, סגן-אלוף ורב-סרן?

א.אלזון

בכלל פוטר או הורדו בדרגה?

לנדוי.

לא היה משפט וזה בגלל המקורות שמהם נודע לנו. אאא אבל נחנו לחיל את השנס. הרמטכל קרא לו ואמר לו "אחה

א אלזון:

סדליף".

כל השלשה?

י.ידין

כל ה.לשה נקראו, שנים לרמטכלואחד לראש אמ"ן. אחד

א.אלזון

ישיבה צ"ז - אחה"צ

העד א אלזון

אג

אחד הצטיים במלחמה והוחזר, אבל לפני המלחמה הוא הודח.

שלשה הקצינים כיטפטו?

יו"ר אגרנט

הדליפו לעתונאים, זה היה לפני המלחמה, אני במלחמה

א.אלזון:

הרמתי ידים,

מה הדליפו?

יו"ר אגרנט

מסודות קטנים וסודות גדולים, אבל הגרוע הוא האפקט

א.אלזון

המצטבר, הכמות, המגע. שלשה אנשים אלה אחד נקרא

לרמטכל ולשלשתם נאסר באותו נוסח. אתה רוצה להשפט? אז הסיכוי שלך שתאבד את

דרגתך, היות ואתה בעל סמכתה והיית עשרים שנה בצבא - תחיר את החוזה,

הם כיוזמתם החירו את החוזה.

אל מי הם נקראו?

יו"ר אגרנט:

סגן האלוף ואלוף-משנה נקראו לרמטכל ורב הסרן נקרא

א.אלזון.

אל ראש אמ"ן.

מה היה שיקול שלא להעמיד אותם למשפט?

לנדוי.

כדי לא להביא עדות מאין אני יודע שהוא הדליף.

א.אלזון

שלשה המקרים האלה הופצו בצבא?

דיין

5546

א.אלזון .

זהו, בכנס ספ"ק ובכנסים אחרים ומכנס המטכל, הודיעו לכלם. בכנס הספ"ק האחרון, המסווג, שבו היום פורסם במעריב השאילתא של גדעון מחנייס, קם הרמטכל בסוף ואמר "רבותי, כנס ספ"ק, **ממאץ** אני לא הססתי לנסנף שלשה קצינים לפני המלחמה ואני מודיע לכם בזה מהיום, שכל דליפה לעתונות - אני אעיף קצינים."

יו"ר גרנטי .

הם בחרו להתיר את החוזה?

א.אלזון

כן. יחד עם זה, מבחינה משפטית, היינו מוכנים במרה והוא היה מתעקש ואומר אני צדיק, היינו מוכנים ללכת אתו למשפט, ה"כייס" היה סגור, איך בדיוק נגסר, אם הותר החוזה או לא, מבחינתי האפקט הסרתיע הושג.

נבנצל

היו אלה עתונאים ישראלים או עתונאי חוץ?

א.אלזון

כלם ישראלים, וכלם כחכים צבאיים.

ידין

כלאמר זאת אחריות הענף שלך לבדוק אם קצינים מדליפים ?

ממאץא.אלזון

כן. זה אחריות של הענף שלי.

י.ידין :

ז"א אבאני קורא בשבוע שעבר כעתון רשמי, כתב צבאי אומר שקצין בכיר בצבא אמר לו שהוא פנה לוועדת החקירה וביקש להעיד על משהו, קצין בכיר במודיעין, "יומיים אחרי שהופעתי בועדה פנה אלי תת-אלוף שלו ושאל אותי. **אלס** הופעת" זאת האינפורמציה שכותב הכתב הצבאי, שהקצין הבכיר טילפן אליו.

דבר כזה, זה באחריותכם?

5547

ועדת החקירה - 19.2.74
ישיבה צ"ז - אחה"צ
העד א.אלזון

אג

אחאאאאא

כן.

א.אלזון

אתם בדקתם את זה?

ידין

לנחש אנחנו לא יודעים, אם היית מודיע לי.

א.אלזון

מי מסונה על זה? אני מסונה על זה או אחת מסונה על זה?

ידין

אני מסונה על העשייה.

א.אלזון

כשאני אומר אחת אחרי אני לא מתכוון אחת אישית אלא הענף.

י.ידין

האם יש אצלך בענף, מישהו שתפקידו לעבור על עתונים

או איזה שהם אמצעים, ולהגיש לך ~~אחאאאאא~~ "פה יש כייס".

ודאי.

א.אלזון

אחרי א.ר.

לפני כן אג.
אז.

ודאי.

א. אלזון:

ידין:
איך זה יוגין בכיר במודיעין באופ, גלוי, בכחב,
בעתון, במכוע שעבר, לא הגיעה אליך במהירות נתקת
באדום, יש פה ענין שאולי חברך הטוב ביותר?

אבל יש גם הרכה ידיעות מהסוג הזה שהן לא נכונות.

א. אלזון:

ידין:
האם חקרת והחברך הזה לא נכון?

לא.

א. אלזון:

ידין:
למה זה לא הגיע אליך?

אני אסביר את הטכניקה - יש לי ענף מחקר 3

א. אלזון:

שנדמה לי שלכתך היה הכבוד לשרת בו.

ידין:
עכשיו אני יודע בפעם הראשונה איכה היא שרתה. אני

יודע שהיא היתה במודיעין. לא ידעתי.

א. אלזון:
אנו מקבלים את כל העתונים וכל קטע שיש לו נגישות
לעכור

מקוטע ונרשם. לראשונה היום ~~הפעם~~ לעתונים ולקטע

אינטורמציה בטחונות, זה כמעט כל העתון.

קצין בכיר במודיעין,

אמאמאמאמא ידין:

אני שומע את זה בפעם הראשונה.

א. אלזון:

אני מתפלא.

אז אני אוסר לך את זה כ"נזיפה".

ידין:

אני בהחלט מרגיש את עצמי נזוף, פעמיים.

א. אלזון:

הפרוצדורה אצלך היא כזאת שקצין בכיר במודיעין

ידין:

שפטט במכונן, לא הגיעה אליך ידיעה כזו.

ועדת החקירה - 19.2.74
ישיבה צד - אחת"צ
העד. אל"ם א. אלזון

קצין הבטחון של היחידה הזו היה צריך לפנות אלינו. לסקוב:

אני אומר שהמנדטורה אצלו לא בסדר. הנזיחה זה יריג:

במרכיזה.

אני מניח שזה לא היה התפקיד של בתך לומר לו את זה... אש-אלזון: בכנצל:

זה היה ב-1966. יריג:

ב-1966 היא הייתה מאותן הכנות שיטכנו בהתחלה וקיטעו א אלזון:

זה קטעים.

אני רוצה להגיד משהו, בכנס ספ"ק היו דליפות החובה. קרא לי רל"ט הרמטכ"ל

ואמר לי - מה אחת אומר על זה? אמרתי לו - אני יכול לחת לך גשרה אצנים

מתכנס הזה ייכולים להדלי את זה ויש לי הוכחות פיעט עשו את זה.

יני עקבתי יחדי הנשי הזה, לסדתי אותו.

אין לך סמכות להאזין לטיווח של קל קצין? או מ אין לסקוב:

לך את הכנגנון לזה?

קודם כל אין לי את הסנגנון לזה. א. אלזון:

טוב, אז אין פעטונים. לסקוב:

אבל אני יכול להיות צרכן כמו כל אחד. א. אלזון:

לא בשכ"כ אלא במערכת שלך. לסקוב:

אני יכול להאזין בצבא בלבד. אז אני פונה להיל הקשר. א. אלזון:

אין בעיה, כי הצבא מודיע שהקודים שלו מואזנים

וגולים עליך. ^{גם} בתקופות פרטיות אפור לומר - אני סקט לדעת מי מדבר,

כהחידת האזנה. בלי הסתרה, ועולים עליו. אבל לדאכונני זה לא נעשה בצבא.

זה מיום שישי או בלשכה או בביתו. אז אני רוצה להגיד. אחת לא טאלת אותי

מה היה במלחמה. במלחמה, אני מודיע בזה, שסרגע ראשון אנחנו לא השתלטנו בסיקוד

דרום על עתונאים במקודה.

- ידין:
אנחנו מיימים לזה סיד.
- א. אלזון:
במקום שאתם הגיעו, אני אוטר לכס את זה מראש, ללא צבעים.
- לסקוב:
אני לא מבין מה אמרת.
- א. אלזון:
בכיקוד דרום כליל המלחמה, נסעו "עתונאי חצר" עם האלופ לרבלה והורדו משקים כי לא היה להם מקום.
- ידין:
מה זה דללה?
- א. אלזון:
ה חפ"ק פקקוד דרום. באום-חעיכה.
עתונאים נסעו עם בחליקוכטר של האלופ. והיות שלא היה מספיק מקום, הורדו מש"קי מבצעים.
- לסקוב:
זה מזעזע. עכשיו ברור לי מה הוא רוצה להגיד.
- נבנצל:
אתה אוטר שזה היה בטוס טנסע בו ספיק = אלופ פיקוד הדרום?
- א. אלזון:
כן.
- אגרנט:
אז שם נכנסו עתונאים במקום קצינים, אני מבין?
- א. אלזון:
במקום מש"קי מבצעים.
- אני מקריא קטע מחוך דו"ח אלי של ק"ב"ט כיקוד דרום ואני מוכן להשאיר אותו אצלכם:
- "עתונאים, כתביט וצלמיט לאיו ניתנה כניסה כמעט חופשית לחמ"לים ולחמ"קיס באישור (ובהוראה) המפקדים הבכירים ביותר באותו חמ"ל חמ"ק. סגל כסחון שבה הורד מהנושא, ואל נכון לא הצליח להשתלט עליו".
- ידין:
מה זה הורד? אמרו לו על תחעק עם זה?
- א. אלזון:
אמרו לו - הסלק.
- אגרנט:
מה קראת?
- א. אלזון:
מדו"ח אלי של ק"ב"ט פיקוד דרום.

אני מוכן להגיש את זה. פה יש המסמך האוטנטי ואני צילמתי רק את הקטע
סטנו, אז אפשר לצלם את הכל.

אגרנט: אז תצלם את זה ותשאיר לנו.

יריין: אריק שרון לקח גם כן עתונאים?

א. אלזון: זה לא דומה. אני לא מבינן על אריק שרון/ שהוא בחר
יכול להיות

לו מי יירד אליו. אבל לכל מספר נתנו עתונאים.

בפירוד צפון גרשו את העתונאים כי האלוף לא רצה עתונאים. קלסן מגן גם כן
לא רצה עתונאים.

לנדוי: האם לעתונאים האלה לא היה איזה תפקיד צבאי מוגדר?
למטל,

א. אלזון: אם סופר חצר זה תפקיד צבאי...

לנדוי: אינני מתכוון לזה. אולי יש איזה שטח ספר בין עתונאי
ובין קצין חינוך או כוליטרוק כזה?

א. אלזון: אלה לא כותבים. יש יחידה שנקראת יחידת דובר צה"ל

שנבנתה מראש במחנות של גירות לטיקודים ומורידים

קצין קישור לטיקוד, קצין הקישור מקבל עבוד הטיקוד א עתונאים, עבור כל
אוגדה א עתונאים ועבור כל חטיבה עתונאים. זה סאורגן. מתפקדים את האינספורמציה
שהם שומעים ומלקטים, להעביר דרך הביטור של דובר גה"ל החוצה.

יריין: אחת לא מדבר על אלה כשאתה אומר עתונאי חצר?

א. אלזון: למה לא?

יריין: אחת מתכוון לאלה?

א. אלזון: גם לאלה. כרגע שהוא לא מטלא אתר הוראות דובר צה"ל
והוא מדווח ישר לעתון שלו, הוא כבר עתונאי של האלוף.

אגרנט: אני רוצה להכין כדיוק מה הארגון כאן בקטר לעתונאים.

מה נקבע בגורה, מה שאתם קוראים, בצורה מוסדית?

אחרי כך נראה מה החריגים לזה.

א. אלזון. טכסוד, יש הקצאה לקצין הקיסור במיקוד סרחבי לקבל א' עתונאים, על מנת שיכסו את אותם האירועים המרחשים בסרחב המיקוד, הם אנשי דובר צה"ל והם סגוייסיים. הם אנשי סילואים והם מרווחים בצניורות בוד צה"ל, דובר צה"ל זה כאילו מערכת עתון אחת גדולה והם רוצים ספרסמיס ורוגיס לא סכרסמיס.
במלחמה הזו קרו טני דכריס; לאחר שתילקו את העתונאים,

אגרנט: אז הם מוסריים אח זה לדובר צה"ל, אני סכין?

מסמאם לנדוי: טוב, אלה אנשים במדים, סגוייסיים, כן. אבל למשל, קצין דת מיקודי, בלי למבוע, או קצין רכואה מיקודי או קצין סעד מיקודי, הוא קצין, אבל הוא לא סכנס לחמ"ל. אבל העתונאי כן נכנס לחמ"ל. אני, הקב"ט, כשהובאתי אותו, אמרו לי תרד מטנו, הוא אורח שלי, אחת זוז משה. וזה סוכיע כדו"ח וזה היה רק כמיקוד דרוס.

לנדוי: יש הוראה ספורשת שהוא לא ייכנס כללית?

א. אלזון: בודאי. הוא לא שותף סוד לשום תכנון אופרטיבי. הוא צריך להיות ב-יקוד, בסריטוריה אבל לא כחמ"ל.

אגרנט: אלוף המיקוד יכול להרשות לו להכנס לחמ"ל?

א. אלזון: כן. הוא המפקד, הוא הכל יכול במיקוד שלו.

הקב"ט ככוף לו.

לסקוב: לא, הוא לא יכול להרשות לסי שלא בקבוצת סוד להכנס לשם.

הוא יכול. א. אלזון:

אגרנט: אני סתכוון האם יש לו סמכות לעשות את זה?

א. אלזון: הקב"ט הוא סגן אלוף שלו, והוא אפר לו, כפי שכחוב -

רש מסנן. אני אחראי ולא אתה. על הבטחון בפיקוד אני אחראי ולא אתה.

ידין: סלח לי, בענין הסמנטי, אם אני מבין מה שהטופס אגרנט

שואל: ברור שיש לו סמכות, אלוף פיקוד יש לו הכוח.

השאלה אם לפי הוראות מטכ"ל מותר לו?

לסקוב: אסור לו.

א אלזון: אסור לו. אבל לא היה מי שהיה מוכן להתמודד עם האלוף,

ואני ניסיתי עם כולם, עם שמצאתי את אלוף גזית,

וזה היה העירוי שהוא היה אחראי על המטונה על החסברה, ויחד הלכנו לערער

ואז יצאה כקודה חדשק, ויש לראותה גם כן פה, האוסרת על כניסת עתונאים לחפ"קים,

ואכטר לראות לפי התאריך כמה זמן הפקודה הקודמת, פקודה הקבע, לא היתה בתוקף.

ידין: כדאי לראות את זה.

אגרנט: זה היה רק בחמ"ל של אלון פיקוד הדרום?

א. אלזון: כן. בפיקוד מרכז לא היו בעיות בכלל.

ידין: בחמ"ל של המטה הכללי זה לא היה?

א. אלזון: היה נקרה שאנחנו שנינו יודעים עליו והוא זומן לא

בתוקף היותו עתונאי. וזומן על ידי סגן הרמטכ"ל

איגית, מדובר על ירמיהו יובל.

אגרנט: מה היה ביחס לירמיהו יובל?

א. אלזון: היה נקרה פרטי בו הזמין סגן הרמטכ"ל, כלי לדעת איפה

הוא נמצא באותו רגע, את פרופ' ירמיהו יובל אליו לשיחה.

היות ~~באמצעות~~ וסגן הרמטכ"ל היה בחמ"ל, הוא הופיע למסדרון אישכ וחייכה לו

בהסתנה בחדר, עד אשר התגלה לנו, לבטחון שדה. אבל ~~שא~~ הוא לא היה בחדר של ספרת

יכול להיות שהוא שמע שיחה במסדרון.

5554

7c - 67

- 80 - 47

א.ז.

דעת החקירה - 19.2.74
ישיבה צו - אחת"צ
העד: אל"ט א. אלזון

ידין: אני יכול להגיד לך סכן, אבל זה לא טייך לזה.
א. אלזון: אני רצייתי להגיד לך עוד דבר, הינט אני יושב כבר
 מעט שניה עם עורסולה שלך, ואני רוצה שתדע לך, שכסודר, (אני לא התכוונתי
 לפה שאתה אמרת) היו עוד עוד הרה הרבה אנשים.

א. אלזון: עתונאים?

ידין: עכטיו השאלה מה אתה מסודר כעתונאים, חסר זה עתונאי?

א. אלזון: אני לא ראייתי את חסר.

ידין: אני דיברתי אחר.

א. אלזון: יכול להיות.

ידין: ויעכץ?

א. אלזון: כרופ' יעכץ היה מגוייס ולא כעתונאי, הוכיח

כחלק מענף היסטוריה והוצא לן אישור סידור לרדת.
 על חסר, טנינו מאתו צד. אש אני הייתי יודע על חסר, לא היה איכפת
 לילהסתכסך גם עם הרמטכ"ל והייתי לוקח אותו ואומר לו חוצה חוצה.
 ירמיהו יובל ירד לא בתוקף עתונאי. אמרו לי שגן הרמטכ"ל רוצה לשוחח אתו
 והוא סמתי. ואז אני צוכר את השיחה החסודה שהיתה בתוך החדר, חקרתי אותו,
 ועטייתי את עצמי שלא ידעתי שום דבר, והוא לא ידע שום דבר, ומיר הוצאתי
 אותו החוצה. אגבך הוא בא עט מרים והכל, ולשכת ראש אפ"ם הודיעה דרך
 כל המודיעינים שגן הרמטכ"ל שזמין את ירמיהו יובל מיחידת דובר גה"ל.
 במקרה, בגלל אינצידנט אחר שהיה, נודע לי, מגנדי נדמה לי,

אגרנט: אז אתה הוצאת אותו ששם?

א. אלזון: ודאי.

(אחרי כן רכא.)

לפני כן רשמה א.ו.

-71-

ועדה החקירה - 19.2.74

ר.ב.א.

ישיבה ג"ז (אחה"צ)

הער א"ס א. ולזון

אז אתה הוצאת אותו משפט?	<u>היו"ר אגרנט</u>
ודאי.	<u>א. אלזון</u>
איפה הוא נמתיין?	<u>היו"ר אגרנט</u>
הוא המתיין בכניסה ללשכה של ראש אג"ס. אבל הוא קבל הרשאה כחוק לרדת.	<u>א. אלזון.</u>
מה המוצג הזה של דו"ח הקב"צ? (הנמצא אצלך א, דו"ח 266)	<u>י. ירין</u>
אנחנו נסמן אותו כמוצג 266.	<u>היו"ר אגרנט</u>
אני רוצה להגיש מוצג, מטעם דובר צה"ל, ב-18 לנובמבר, שבה יש לי את המקור שלו והכנתי צילום שלו, המדבר על עקרונות כניסה לחמל"ים, כתוצאה מלקח המלחמה הזו בפקידו דרום. אנחנו הפצנו אותו, היות ומצאנו לנכון, הפצנו אותו בתפוצה חנימית שלנו, שהקב"ים ידעו, שחוזר הסדר.	<u>א. אלזון</u>
לקציני חינוך מותרת הכניסה לחמל"ים?	<u>לנדוי</u>
מותר ברשות להכנס ל-5 דקות, למפת מצב ולצאת.	<u>א. אלזון</u>
אבל ל בזמן ידונים נמתנהלים?	<u>י. ירין.</u>
לא, בטום פנים ואופן לא.	<u>א. אלזון</u>
כדי להניח את הדף הקרבי.	<u>ח. לסקוב</u>
הוא באישור פונה למפקדה, באישור מבטחון שדה, ובכנס מחרשם ויוצא. לא כדיון, לא כדגנים. בטום פנים ואופן.	<u>א. אלזון.</u>
על זה יש מקודות חמורות, להוציא מנגיגי צמ דוברי צה"ל המאושרים.	
מה המסמך הזה שהגשתי לנו?	<u>היו"ר אגרנט.</u>
זה מסמך שהוציא דובר צה"ל ב-18 לנובמבר, 73, הוראות כעניין איסור עתונאים להכנס לחמל"ים.	<u>י. ירין.</u>
זה כולל הכל, כולל בסיקודים ובאוגדות, כי אנחנו כבר ירדנו עד הסוף.	<u>א. אלזון.</u>
אלה היו הוראות לאתה וצאת?	<u>היו"ר אגרנט</u>

ישיבה צ"ז (אתה"צ)

הער א"מ א. אלזון

י. ידין.

דובר זה"ל הוציא.

א. אלזון

אני הפצתי את זה בתכונה שלי, היות וזה שירת

שירת ה זאינטרס שלי.

היו"ר אגרנט

נסמן את זה כ-267.

י. ידין

אני רציתי לטאול שלוש שאלות, אני לא יודע אם נספיק.

אני אסתפק אם נקבל תשובות בכתב אחר כל.

א. אלזון

האם הסוואת והוצאת בידם מילואים זה בתחום שליטתך?

אם היא מכוצעת טוב או רע זה באחריותי.

י. ידין.

לא. אם היא מכוצעת טוב או רע, אלא, אם הבעיה היא

באחריותך?

א. אלזון.

חיוכי.

י. ידין

אתם לפני מלחמת יום הכיפורים, בידם שישי, היה ירון רציני

פאד במטה הכללי, עם שר הבטחון ראש אמ"ן, איך לגייס

כיום-כיפור. כי אם יהיה צורך כיום-כשפור, בגלל העובדה שזה יום-כיפור, גיוס כללי,

גיוס פומבי, עם "קול-ישראל, בלי "קול-ישראל", בזכו', אתה היית שותף לדברים?

א. אלזון:

לא. לא הייתי שותף לך. אני יודע פרטים על זה ואני

יודע, ל החלטת שנפלת, "קול-ישראל" היה סגור ו"גלי-זה"ל

היה גם סגור. (ידין: לא היית שותף לה?) לא. עכשיו, סגן הרמטכ"ל סנה אלי בנושא

הזה.

י. ידין.

אחרי המלחמה?

א. אלזון:

אחרי המלחמה. הוא ביקש ממני להכין נייר. ושם אני נותן

הערכה, בלי לדעת למה הכוונה, אבל אני עומד מאחרי ההרשאה

לדעת.

נכנצל.

אם ראש אמ"ן משתתף, אז הוא כאילו מיצג אותך?

א. אלזון.

אני יכול לחת הערכה - אם אפשר היה להסתיר? - לדעתי, לא.

ישיבה צ"ז (אחה"ב)

הער א"מ י. אלזון

- י. ירין: אני רצה לומר לך, בענין גיוס הפילואים והסתרות, לי היה נכיון, אחת עוד לא הייתה אז כבטחון שדא, זה היה ב-50-51, ואז גייסנו הרבה פילואים. כל הבעיה של גיוס פילואים היא זו, אחת לא יכול להסתיר, שפתאום ומה מבייס, אפילו לא גיוס חלקי, אחת הדרכים להסתיר זאת, זה נבאופן קבוע, כל חודש מודיעים מראש, אנחנו עכשיו נעשה תמרוני פילואים, כי לסדנו לקח. וכל חודש עושים גיוס פומבי, מוסדה ופיקטיבי.
- א. אלזון: הגשתי את זה כהצעה לוועדה הזו במסמך.
- י. ירין: איפה?
- א. אלזון: זה בדיוק ההצעות האלה.
- ח. לסקוב: יש המסמך הזה. בשביל דבר כזה עפו שני קצינים, אני זוכר. קצינים בכירים מאד. זרו וראש אמ"ן.
- א. אלזון: אם אני נותן שם של יחידה "עלה גפן", ואין "עלה גפן" אז איש לא יתגייס אבל אז גם הציבור נגם האויב רגילים שאצלנו בגלל מצב החירום, כל יום יש גיוסים.
- ח. לסקוב: כל השמות שאז נתנו לא היו קיימים בכלל.
- י. ירין: ב-50-51, 40% מהשמות פיקטיביים.
- א. אלזון: היום טונים העורקים, אני עוקחי בזה כאשר הייתי קצין אג"ם, דעכשיו אני עוסק בזה כקצין בטחון שדה. היום הגיוס הוא מרחב ארצי, וזה רע מאד. רע מאד מבחינת הזמן, טוב מאד אולי בשביל האוכלוסיה. זה מופיע במירוט רב במסמך הזה. אני צויע שמה את כל ההצעות שאתה הצעת, איך לתן את הליקויים. באג"ם מבצעים ידעו על הדבר הזה.
- י. ירין: אני לא קראתי את המסמך שלך, ולא ידעתי שאתה נכנס לפרטים. אם זו תהיה הונאה ופיקטיבי גם, צריך לדאוג לכך ש-100 אנשים לתרגילים הפקטיביים האלה בארץ, באמת יתגייסו ויעזבו את הבית.
- א. אלזון: וזה לא יהיה פיקטיבי, למצאג אם אחת חעשה פאגגל טוטלי למרות שהרגיל אותם. ופתאום פאגא שלושה ימים, אין לחמניות,

אין לחם, אין גז.

ישיבה צ"ז (אחת"צ)

הער א"מ א. אלזון

אצאאלצאגי. ידין

על טוטלי אני לא מדבר. כי השאלה של ר/א לסקוב שהוצגה
לסגן הרמטכ"ל היתה מה גודל היחידה המירכית שאפשר לגייס

בסקט?

א. אלזון.

אצאא הוא נתן זה התשובה בעל-פה, ואני כחכחית מספר.
כאזור ת"א אפשר, אם היא לא יחידה באיזור מגורים אחד,

אחסיבה כלי בעיות, אפשר במרחב ארבי, לגייס אוגדה, ולא ירגישו.

ואת זה המיונים עליך ידעו? שאפשר לגייס אוגדה במרחב ארבי
בלי שאיט ידע?

י. ידין:

היה ל זה מספר כזה אז. לא התיעצו אתי. אני ככל תרגיל
גיוס, אני ברכתי רק על הרגילי גיוס מה יוחר.

א. אלזון.

אני רוצה להגיד לך למה זה חסור. מפני שביום מסויים, היו דיונים
כמה לגייס, ואחד הנימוקים נגד גיוס, נאמר, אוגדה נוספת

י. ידין

אוגדה פחות, היה החשש שלהם, שאם הגייס זה יגרום לאסקלציה אצל זרים וכו' וכו'.
אילו ידעו לפחות שאוגדה אפשר לגייס?

כן, אבל אני מתנה, שבשביל ליצור את המגב הזה, אני צריך
צריך קודם להרגיל אותם.

א. אלזון

וזה לא היה.

י. ידין

האם אתם במודיעין אל גם על לפענח הונאות של האויב?

אני אחראי רק על מחקר מודיעיני. לאחרונה, כתוצאה מהמלחמה

א. אלזון:

והיות ואנחנו מעריכים שעשו לנו, אני לא יודע איך לקרוא לזה,

אבל התוצאה היא הונאה.

אני חושב שהגדרת את זה בסוף טוב, זה עוד לא ידוע אם זה הונאה.

י. ידין.

אני חקרתי זה, אני יכול לחת לך מסצאים, כאשר אלי בא תנה

א. אלזון:

דאמר לכם ש-400,600 קצינים בחקר, מה הם ידעו על המלחמה?

זה הכל מסצאים שלי. אני מודיע עכשיו, שלא מצאתי נייר אחד במסמכי של, שהיתה בו

פקודה מבצע על החקפה עם יום עין.

ישיבה צ"ז (מהח"צ)

העד. א"מ א. אלזון

- י. ידין: לא מצאת?
- א. אלזון: לא מצאתי.
- י. ידין: אנהנו ניתן לך. בבקשה. עם יום עין?
- א. אלזון: אב
- א. אלזון: עם יום עין, עם שעה עין?
- י. ידין: כן. עם שעה עין להיות מוכנים. עד ה-4 לאוקטובר יחידה זו חיה סוכנה לפעולה, יש להוריד לדרגים של גודר עד 3 לאוקטובר, דרגים של חטיבה עד 6 לאוקטובר...
- א. אלזון: אולי זה התרגיל.
- י. ידין: לא מסמכי שלל. פקודה מבצע.
- א. אלזון: כשבילי זו חדשה.
- אנהנו אספנו מאות מסמכים. כולם מדברים על תרגיל, פרט ליומן אישי שאני לא יכול לפענח אותו, אני לא ראיתי פקודה מבצע. אבל זה כשבילי סוריה פרשה לחוד.
- ח. לסקוב: זה הכיון הרשמי א עושה, או שגם אתה נכנס לחמונה?
- א. אלזון: גם אני נכנס לחמונה.
- ח. לסקוב: קבלת גם את הקו של מחקר וויכ שנה גם הונאות?
- א. אלזון: זה צוות, לא לכד.
- ח. לסקוב: איפה חשיג אלקטרוניקה?
- א. אלזון: אני מקבל מהם. לא יקימו עוד יחידה אלקטרונית.
- אני מקבל מסמך, ואני הסוח להגיד להם, האם יתכן שזו הונאה או לא הונאה. בגלל הזהירות מעכשיו, לפני זה לא.
- ח. לסקוב: האם יצאה פקודה מיוחדת או לא?
- א. אלזון: דנים על זה באיסוף. יש לי איש אחד שהוא שם חבר אותה הועדה, וכודקים. עכשיו מצד שני, יצא מסמך אלי מטעם

ישיבה צ"ז (אחה"צ)

העד: א"מ א. אלזון

א. אלזון:

ראש אמ"ן ואמר - אכלנו "חזוק", מה מבטיח לי שלא יהיה לי עוד-פעם, אתה מוכן להציע לי דרך איך?

י. ידין: תבקש את פקודת הארמיה השלישית מתאריך 3.10.73,

פקודת מבצע 73/43, אל מפקד דיוויזיה 19, שם כתוב -

'בהסתמך על ישיבת מפקד הארמיה שנערכה כמפקדת הארמיה ביום 3 לאוקטובר 73,

יש להתייחס לעיתויים הבאים כעיתויים העיקריים ויש לנקוט את הפעולות הדרושות

בכל ענף. עיתוי השלמת הכוחות המזוינים למבצע גרנית 2 המתוקן, שעה אפס

6.00 יום חמישי בצמ"ח באוקטובר 73. השלמת הכנת ממצאי הקשר, שעה אפס 6.00

5 באוקטובר. "ועכשיו בא לוח הזמנים לכל היתירות."

א. אלזון: אני מצטער וכל זה חכם אחרי המעשה. מפני שכאשר הוא קבל

את זה, גרנית זה התרגיל שרץ אז. התרגיל במצרים.

י. ידין: תתיר.

א. אלזון: וגרנית גם. אני מוכן להראות לך מפות קוד.

הבעיה כרגע לא אמר מה אמר הקשר. פה כתוב פקודת מבצע

73, לא לתרגיל גרנית. למבצע גרנית.

א. אלזון: אני לא ראיתי את הנייר הזה, ואני מרים ידיים. אבל אני

בהחלט אבדוק.

היו"ר אגרנט: אולי נתן לנו תשובה בכתב לשאלה הזאת.

י. ידין: תבקש את התיק מא"מ דגלי.

א. אלזון: בסדר, גוי בהחלט אבקש.

מפני שאצלנו אני חקרתי מאות קצינים, וכתרגיל גרנית בתקלתי.

האם יכול להיות שא"מ דגלי, שהוא אחראי על איסוף, ולא

על כטחון שדה, הוא מגיע למסקנות, שפה במסמכי השלל, לא

היתה הוצאה, הוא לא יעביר לך גם כן את הודעתו?

5561

ישיבה צ"ז (אחה"צ)

הער א"מ א. אלזון

א. אלזון. העובדות מדברות כעד עצמן. אין לי טה להגיד.
אני שומע את זה בפעם הראשונה. אני תקרתי את הנושא,
אני עובד עם האנשים שלו, יכול להיות שיש פה, אני צריך לקרוא את הטקסט.
זה מסתדר אצלי מההתראה ביוזי, מתי אני יודע שהועברה כקודה לטסקדי הארטיה.
זה כן מסתדר אצלי כשכל, בהגיון, אבל את הנייר לא ראיתי עד היום.

המשך דבריו רשמה ש.א.

5562

א. אלזון: אני יודע מפי, עד היום אני נחתי הסון סטטיים, נחתי "גרנית" ארטילריה, גרנית איסוף, שמוח קודמים עם מפות שעליהם הורידו את המדבקה. אני יודע שהיה עליהם תאריך והיה "וינט אוף נו דיטרן", שאני אוחז לא יודע מהי היה, אני יודע שבשלישי לחודש היה קיבוץ אחרון. האחריות שלי - אוחז מעניין רק כפרטנר שעושה הונאה לאחרים איך סידרו אותם.

ידין: טוב, רק מבחינה זו אתה לומד אותם. לא תפקידך להתריע בפני הונאה?

א. אלזון: לא, כי אני לא יכול. מפני שאת החומר שמגיע מהאויב מקבל מהלקת מחקר. גם אני מקבל, אבל אני לא בנוי לחטב את כל הזמן על הגזרים ולדעת איפה נמצאים.

ידין: אני לא בא אליך בטענות. אני רוצה לדעת אינפורמציה. זה לא הוטל עליך?

א. אלזון: הוטל עלי, אני הסברתי עכשיו בהפסקה שהיחה. הוקמה ועדה. אני לא מדבר על הועדה.

א. אלזון: בטום פנים ואופן לא.

ידין: אני מדבר רק לפני המלחמה. אחת ספצ להונאה.

א. אלזון: אני מדבר להונאה, אז אמרו. שיהיה כוח אחד שלהם שם.

ידין: בעינה של סוכניס של מוסד קשור אליך מבחינה בטחון?

א. אלזון: המוסד כמוסד יחידה סגורה.

ידין: יחידה סגורה הרמטיית גם בעניני בטחון?

90-82
70-60-

5563

טא

ועדה החקירה - 19.2.74
ישיבה צ"ז - אחת
אלוף משנה א. אלזון

הכל, יש לה ספקד. נמו שאני רמ"ח בטחון שדה, יש שם א. אלזון:

יחידה - יחידה בטחונית. אנחנו עובדים, אבל הם

אחרים לעצמם.

לא כפוף לך? ידין.

לא. המוסד לא כפוף לי. אנ רק צה"ל. מגעים יש. א. אלזון:

במסמך הזה איפה אתה כאן מדבר על הכניסה בפיקוד הדרום? היו"ר אגרנט:

אני נחתי את זה בעמוד לחוד. א. אלזון:

אני כל כך רוצה להבין מה קרה שם טאני מתכש ניירות ונחפס

בכל נייר.

הוא מוסמך להגיד למישהו שהוא שמע על כך אצלנו? ידין:

כודאי. א. אלזון:

לא, אנחנו צריכים לתת לך רשות. כי הדיון פה סודי - פרוש ידין:

הדבר שאסור לך לדבר עם אף אחד.

אולי אני יכול לקבל העתק. א. אלזון:

אתה קיבלת את הענין הזה. היו"ר אגרנט:

לדבר על זה לא צריך. ה

זה בטחון ואני מכין את זה. א. אלזון:

האם כחור אמצעי הסוואה האמצעי הפשוט ביותר מיסוך עשן לנדאן.

זה לא תפקיד שלך אלא של אג"ם?

של אג"ם. א. אלזון.

תודה רבה לך. היו"ר אגרנט:

(הישיבה בעולה) *למטה*